

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ (Α.Ε.Π.Π.)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε την 4 Δεκεμβρίου 2020 με την εξής σύνθεση: Χρήστος Σώκος, Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Εισηγητής και Αγγελική Πουλοπούλου, Μέλος.

Για να εξετάσει την από 9-11-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1617/10-11-2020 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «“...”», νομίμως εκπροσωπούμενου (εφεξής «πρώτη προσφυγή»).

Την από 12-11-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1634/12-11-2020 του ίδιου ως άνω προσφεύγοντος (εφεξής «δεύτερη προσφυγή»).

Και την από 12-11-2020 Προδικαστική Προσφυγή με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Αρχής Εξέτασης Προδικαστικών Προσφυγών (ΑΕΠΠ) 1635/12-11-2020 του ίδιου ως άνω προσφεύγοντος (εφεξής «τρίτη προσφυγή»).

Κατά του αναθέτοντος φορέα, «“...”», νομίμως εκπροσωπούμενου.

Με την ως άνω πρώτη προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση των με αρ. “...”, “...” και “...” διακηρύξεων συνοπτικών διαγωνισμών, αθροιστικής εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 165.507,32 ευρώ, που αφορούν αντίστοιχα την “...”, επιμέρους άνευ ΦΠΑ αξίας 51.005,27 ευρώ, την “...”, επιμέρους άνευ ΦΠΑ αξίας 59.740,20 ευρώ και την “...”, επιμέρους εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ αξίας 54.761,85 ευρώ, όλες διάρκειας 26 ημερών. Με την ως άνω δεύτερη προσφυγή του, επιδιώκει την ακύρωση της πρώτης ανωτέρω προσβαλλομένης διακήρυξης, ως και της με αρ. πρωτ. 9121418/2-11-2020 Απόφαση Αναπλ. Δ/νοντος Συμβούλου του αναθέτοντος για τη διενέργεια

της οικείας δια της δεύτερης ως άνω διακήρυξης, διαδικασίας και με την τρίτη προσφυγή του, επιδιώκει την ακύρωση της τρίτης ως άνω προσβαλλομένης διακήρυξης, ως και της με αρ. πρωτ. 9121426/2-11-2020 Απόφαση Αναπλ. Δ/νοντος Συμβούλου του αναθέτοντος για τη διενέργεια της οικείας δια της τρίτης ως άνω διακήρυξης, διαδικασίας. Ο αναθέτων υπέβαλε τις από 19-11-2020 Απόψεις του για τις ως άνω προσφυγές, ως και τις από 27-11-2020 συμπληρωματικές Απόψεις του.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα
Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της πρώτης προσφυγής κατεβλήθη κατ' άρ. 5 ΠΔ 39/2017 και άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. «...» και ποσού 830,00 ευρώ, για την άσκηση της δεύτερης προσφυγής το παράβολο με αρ. «...» και ποσού 600,00 ευρώ, για τη δε άσκηση της τρίτης προσφυγής το παράβολο με αρ. «...» και ποσού 600,00 ευρώ, φέρουν δε όλα την ένδειξη «ΔΕΣΜΕΥΜΕΝΟ».

2. Επειδή, με την από 9-11-2020 πρώτη προσφυγή του ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση των ως άνω τριών διακηρύξεων συνοπτικών διαγωνισμών, εκάστη επιμέρους αξίας κάτω των 60.000 ευρώ, για τις οποίες έλαβε γνώση την 9-11-2020, επικαλούμενος ότι συνιστούν ένα ενιαίο μεταξύ τους, φυσικό και οικονομικό αντικείμενο, που υπερβαίνει τα ελάχιστα όρια αρμοδιότητας της ΑΕΠΠ και αντιστοιχεί στο ανωτέρω αναλογικό παράβολο. Άλλωστε, κατ' άρ. 345 Ν. 4412/2016, το ΒΙΒΛΙΟ IV Ν. 4412/2016 εφαρμόζεται και η οικεία ενώπιον της ΑΕΠΠ προδικαστική προστασία θεμελιώνεται επί διαφορών που προκύπτουν από διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων εκτιμώμενη άνευ ΦΠΑ αξία άνω των 60.000 ευρώ, ενώ και το κατ' άρ. 363 Ν. 4412/2016 παράβολο καταβάλλεται επί της αξίας της «σχετικής» σύμβασης που

αφορά η διαφορά. Επομένως, το κοινό στοιχείο που ενοποιεί τις οικείες διατάξεις, αλλά και το θεμέλιο του σκοπού και της εφαρμογής των διατάξεων περί προδικαστικής προστασίας είναι η «συγκεκριμένη» υπό ανάθεση σύμβαση, εφ' ης βλάπτεται ή διακινδυνεύεται το δικαίωμα του προσφεύγοντος να τη διεκδικήσει για να του ανατεθεί. Συνεπώς, όταν, όπως εν προκειμένω, ο προσφεύγων δεν προβάλλει τυχόν ειδικότερες αιτιάσεις επί των επιμέρους όρων ή της διαδικασίας αξιολόγησης προσφορών, επί μη εμπίπτουσας λόγω αξίας στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ διαδικασίας (διότι τότε, δια της προσφυγής του αποπειράται να προστατευτεί επί της αναθέσεως της «συγκεκριμένης» σύμβασης, που ανατίθεται δια αυτής καθαυτής και μόνο, επιμέρους διαδικασίας), αλλά αιτείται την ακύρωση περισσότερων τέτοιων επιμέρους, μικρότερης των 60.000 ευρώ, αξίας, διαδικασιών, ακριβώς και ειδικώς επειδή δεν προκηρύχθηκε το αντικείμενο τους δια ενιαίας διαδικασίας, αλλά επικαλείται πως μη νομίμως κατατμήθηκε, τότε, το προσδιοριστικό μέτρο για την κατάγνωση της αρμοδιότητας της ΑΕΠΠ, του εφαρμοστέου των διατάξεων του Βιβλίου IV, αλλά και της οικονομικής αξίας υπολογισμού του παραβόλου, συνίσταται στην εκτιμώμενη αξία της όλης «σύμβασης», ήτοι του αθροιστικού αντικειμένου των περισσότερων προσβαλλόμενων επιμέρους διαδικασιών, που διεκδικείται και για το οποίο ενδιαφέρεται συνολικά και δη, δια ενιαίας συμμετοχής και διεκδίκησης ο προσφεύγων σύμφωνα πάντα με το περιεχόμενο των ισχυρισμών του και άρα, ομού συγκροτεί το αντικείμενο της υπό ανάθεση «συγκεκριμένης» σύμβασης, εφ' ης ερείδονται τα επικαλούμενα προστατευτέα δικαιώματα του προσφεύγοντος. Εξάλλου, για την ταυτότητα του λόγου, στην περίπτωση αυτή παραδεκτώς δια της προσφυγής προσβάλλονται περισσότερες επιμέρους διακηρύξεις και διαδικασίες, ακριβώς διότι ο προσφεύγων δεν εκδηλώνει ενδιαφέρον ανάθεσης για κάθε επιμέρους αντικείμενο τους αυτοτελώς, αλλά για όλο το αθροιστικό και συνδυαστικό αντικείμενο που επικαλείται ότι συγκροτούν και συνεπώς, το αντικείμενο της αληθούς προσβολής δεν είναι αυτές καθαυτές οι επιμέρους διακηρύξεις, αλλά η μη ενιαία ανάθεση του επικαλούμενου ως ενιαίου αντικειμένου, η οποία ακριβώς υλοποιείται δια των επιμέρους αυτών διακηρύξεων. Άλλωστε, στην έννοια της

«ενιαίας» διαδικασίας και του «ενιαίου» αντικειμένου, εμπίπτει και η δημοπράτηση μέσω μίας πλην χωρισμένης σε τμήματα διαδικασίας, αφού και πάλι, τέτοια δημοπράτηση δεν επηρεάζει τις εφαρμοστέες για τη διαδικασία επί κάθε τμήματος, διατάξεις που προσδιορίζονται βάσει της αθροιστικής αξίας αυτών, ενώ στην περίπτωση της «κατάτμησης», διενεργούνται περισσότερες διακριτές διαδικασίες και ιδίως, ο χωρισμός αυτός άγει στη μη εφαρμογή του νομικού πλαισίου που θα εφαρμοζόταν σε περίπτωση μίας δημοπράτησης είτε με διαχωρισμό σε τμήματα είτε χωρίς τέτοιο διαχωρισμό. Συνεπώς και σε κάθε περίπτωση, δεδομένου ότι ο προσφεύγων ρητά αιτείται την ακύρωση και των τριών επιμέρους διακηρύξεων, διότι επικαλείται πως συνιστούν και υλοποιούν καταχρηστική κατάτμηση ενιαίου αντικειμένου, με συνέπεια τον παραμερισμό διατάξεων που θα εφαρμόζονταν σε περίπτωση ενιαίας μίας δημοπράτησης, οι οποίες ορίζουν τους κανόνες ανάθεσης, αλλά και παροχής έννομης προστασίας και άρα, επικαλείται το ενδιαφέρον συμμετοχής του για την ανάθεση σε αυτόν του οριζόμενου συνδυαστικά και από τις 3 προσβαλλόμενες, ενιαίου αντικειμένου, αν μη τι άλλο, η προσφυγή εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ και καταβλήθηκε το νόμιμο, αντιστοιχούν στην αθροιστική αξία αυτών, παράβολο, περαιτέρω δε, ασκείται και εμπροθέσμως, αφού δεν προκύπτει προηγούμενη γνώση των προσβαλλόμενων εκ του προσφεύγοντος και ενώ άλλωστε και οι 3 αναρτήθηκαν στο ΚΗΜΔΗΣ την «...», εκδόθηκαν δε την «...». Περαιτέρω, μετ' εννόμου συμφέροντος ασκείται η παρούσα, διότι ο προσφεύγων επικαλείται ότι η προκήρυξη τριών συνοπτικών διαγωνισμών έναντι ενός ενιαίου με εκτιμώμενη αξία άνω των 60.000 ευρώ, παρέχει μειωμένες εγγυήσεις διαφάνειας και αμεροληψίας, προεχόντως δε, διότι, όπως βάσιμα αιτιάζεται, ούτως δεν έχει τη δυνατότητα και το δικαίωμα προσφυγής σε διαδικασία προδικαστικής προστασίας, με αυξημένα εχέγγυα αμεροληψίας και αντικειμενικής κρίσης. Συνεπώς, η πρώτη προσφυγή πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

3. Επειδή, δεν είναι νόμιμος ο επιμερισμός της συνολικής ποσότητας όμοιων ή ομοειδών υπηρεσιών σε περισσότερες μικρότερες ποσότητες ή μερικότερες όμοιες ή ομοειδείς κατηγορίες και η εν συνεχεία απευθείας ανάθεση

των μερικότερων αυτών υπηρεσιών με βάση το ύψος της δαπάνης που προκύπτει από την κατάτμηση της συνολικής ποσότητας, αντί της διενέργειας μίας, ενιαίας για τα είδη αυτά, παροχής υπηρεσίας, γιατί με τον τρόπο αυτό επιχειρείται, κατά περιγραφή των οικείων διατάξεων, η αποφυγή της τήρησης της οριζόμενης από αυτές διαδικασίας του διαγωνισμού (βλ. ενδεικτικά Πράξεις 73/2005 και 18, 22, 82, 114, 165/2006, VII Τμ. ΕλΣυν και Πράξεις 12, 25 και 246/2009, 173/2010 και 391/2010, 62/2012 VI Τμ. ΕλΣυν), υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να συντρέχει περίπτωση ανεπίτρεπτης κατάτμησης ενιαίας δαπάνης, η οποία να σκοπεί στην αποφυγή της διενέργειας τακτικού δημόσιου διαγωνισμού (Πράξη 16/2007, VII Τμ. ΕλΣυν) ή αντίστοιχα διεθνούς διαγωνισμού. Ως ομοειδή προϊόντα θεωρούνται αυτά που κατά τις συναλλακτικές αντιλήψεις και ήθη συνιστούν μερικότερες κατηγορίες του αυτού αγαθού και για τα οποία η ίδια κατηγορία προμηθευτών ενδιαφέρεται να διεξαχθεί ενιαία διαδικασία (βλ. Γνμδ. ΝΣΚ 80/2004). Ως κριτήριο για τον ομοειδή χαρακτήρα της προμήθειας κατά τη θεωρία και νομολογία λαμβάνεται υπόψη η άμεση τεχνική και οικονομική λειτουργία της σύμβασης, ήτοι η φύση της ανάγκης που εξυπηρετείται μέσω αυτής. Υπό αυτήν την έννοια, δεν είναι επιτρεπτή η κατάτμηση μιας προμήθειας ομοίων ή ομοειδών κατηγοριών αγαθών σε περισσότερες, όταν από τεχνική και ουσιαστική άποψη όχι μόνο μπορούν, αλλά και επιβάλλεται, για το οικονομοτεχνικώς άρτιο και συμφέρον της προμήθειας, να αποτελέσουν αντικείμενο ενιαίας διαδικασίας (διαγωνισμούσύμβασης) (βλ. Γνμδ. ΝΣΚ 266/2009). Εξ αντιδιαστολής προκύπτει ότι, όταν πρόκειται για προμήθεια ανόμοιων αγαθών, είναι νομικά επιτρεπτή η διενέργεια αυτοτελών διαδικασιών ανάθεσης για κάθε επιμέρους προμήθεια (πρβλ. και την υπ' αριθμ. 241/2015 απόφαση της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων). Ομοίως έχει κρίνει το ΕλΣυν σε περιπτώσεις ανεπίτρεπτης κατάτμησης όμοιων ή ομοειδών υπηρεσιών, για τις οποίες θα έπρεπε να έχει διενεργηθεί ενιαίος τακτικός διαγωνισμός (Πράξεις 20/2014 και 22/2014 και Πράξεις 116/2015, 163/2015 του Κλιμακίου Προληπτικού ελέγχου Δαπανών του IV Τμ. ΕλΣυν, Πράξεις 148/2013, 45/2013, Πράξεις 213/2015, 325/2015, 371/2015 του Κλιμακίου Προληπτικού ελέγχου

Δαπανών του VII Τμ. ΕλΣυν). Κατά συνέπεια, η κατάτμηση ενός ενιαίου από τεχνική και οικονομική άποψη αντικειμένου δημόσιας σύμβασης αναφέρεται σε ξεχωριστή δημοπράτηση με διαφορετικές διαγωνιστικές διαδικασίες ή/και απευθείας ανάθεση, δηλαδή με αυτοτελώς κινούμενη διαδικασία για κάθε επιμέρους συμβατικό αντικείμενο. Από την άλλη πλευρά, η ανεπίτρεπτη αυτή κατάτμηση κρίνεται ως παράνομη, εφόσον δεν δικαιολογείται από αντικειμενικά κριτήρια τεχνικής και οικονομικής φύσης κατά τα ανωτέρω, ακριβώς γιατί σκοπεύει στην αποφυγή εφαρμογής ενός αυστηρότερου νομοθετικού πλαισίου για την αναθέτουσα, ιδίως δε των διατυπώσεων δημοσιότητας, το οποίο θα τύγχανε εφαρμογής αν ο διαγωνισμός διεξαγόταν για το σύνολο του συμβατικού αντικειμένου χωρίς τη μεσολάβηση της παράνομης κατάτμησης. Εν προκειμένω, ο αναθέτων προκήρυξε ταυτόχρονα 3 διακριτές διαδικασίες, όλες με συνοπτικό διαγωνισμό και επιμέρους αξία κάτω των 60.000 ευρώ, οι οποίες στο σύνολο τους όχι απλώς αφορούν το ίδιο αντικείμενο, ήτοι υπηρεσίες φύλαξης, αλλά ταυτίζονται και ως προς το ειδικότερο φυσικό αντικείμενο και δη, τη φύση των υπό φύλαξη εγκαταστάσεων, ήτοι στο σύνολο τους, ισόπεδες διαβάσεις σιδηροδρομικών γραμμών, με μόνη διαφοροποίηση μεταξύ των διαδικασιών, τη γεωγραφική κατανομή τους. Περαιτέρω, ακόμη και οι επιμέρους όροι διεξαγωγής των οικείων εργασιών και εκτέλεσης των συμβάσεων ταυτίζονται, στο σύνολο δε των διαδικασιών, ο προσφεύγων οφείλει να προβεί σε ειδική εκπαίδευση του προσωπικού του από τον αναθέτοντα, καταβάλλοντας και το οικείο κόστος, ενώ η διάρκεια όλων των υπό ανάθεση επιμέρους συμβάσεων είναι κοινή, ήτοι 26 ημερών. Ουδεμία δε ειδική και σαφής αιτιολογία παρέχεται εκ του αναθέτοντος, περί του λόγου για τον οποίο οι παραπάνω 3 ταυτόχρονες διαδικασίες για ίδιες ακριβώς υπηρεσίες και ίδιες ακριβώς εγκαταστάσεις, δεν προκηρύχθηκαν, καίτοι όχι απλώς ομοειδείς, αλλά απολύτως όμοιες, εξυπηρετούσες ακριβώς ίδιας φύσεως, καθηκόντων και σκοπού ανάγκες, και ιδίως ταυτόχρονες, αλλά και ίδιας επιμέρους διάρκειας κάθε υπό ανάθεση επιμέρους σύμβασης, δια μίας ενιαίας διαδικασίας, έστω και με χωρισμό της σε τμήματα συνιστάμενα επί των οικείων 3 ή περισσότερων επιμέρους γεωγραφικών περιοχών που αφορά το ενιαίο κατά φύση, αντικείμενο.

Επομένως, προκύπτει πως αδικαιολογήτως και χωρίς να υφίσταται ουδείς λόγος τεχνικός, οικονομικός, χρονικός, φύσεως αντικειμένου, ιδιαιτεροτήτων επιμέρους υπό ανάθεση φυλάξεων, ανάγκης τυχόν διαφορετικής διάρκειας της οικείας σύμβασης ή ουσιώδους διαφοροποιήσεων των όρων εκτέλεσης, ο αναθέτων καταχρηστικά και παραβαίνοντας τα άκρα όρια της οικείας διακριτικής του ευχέρειας ως προς τον προσδιορισμό του φυσικού αντικειμένου των υπό ανάθεση συμβάσεων, επέλεξε να δημοπρατήσει το ενιαίο και όμοιο αντικείμενο, κατατμημένο παρανόμως σε 3 αυτοτελείς διαδικασίες εκάστη δια συνοπτικού διαγωνισμού, με αποτέλεσμα, παρανόμως να μη διενεργείται μία ενιαία και υπερβαίνουσα τις 60.000 ευρώ διαδικασία, ακόμη και με χωρισμό σε επιμέρους τμήματα (γεγονός που ουδόλως επηρεάζει όμως τις εφαρμοστέες επί όλων των τμημάτων και όλης της διαδικασίας, διατάξεις και κανόνες), μετ' εφαρμογής των διατάξεων που διέπουν τις τελευταίες και δεν διέπουν τους όλως πιο απλοποιημένους συνοπτικούς διαγωνισμούς. Συνεπώς, δια μόνου του ανωτέρω λόγου οι παραπάνω 3 διακηρύξεις είναι ακυρωτέες, ενώ είναι αδιάφορο ως προς την καθ' ύλην κατάτμηση του οικείου αντικειμένου το γεγονός της προετοιμασίας του αναθέτοντος προς απασχόληση ΣΟΧ για το οικείο αντικείμενο. Περαιτέρω, όσον αφορά τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντος περί της χρονικής διάρκειας των υπό ανάθεση συμβάσεων, δεν στοιχειοθετείται βάσει των νυν στοιχείων κατάτμηση, αφού δεν είναι γνωστό αν μετά τη λήξη της διάρκειας του νυν υπό ανάθεση αντικειμένου, ο αναθέτων τυχόν θα προβεί σε νέα ίσης ή άλλης περιορισμένης διάρκειας διαδικασία ή θα προκηρύξει νέα διαδικασία με μεγαλύτερη διάρκεια. Επιπλέον, όσον αφορά τους ειδικότερους περί της ανεπάρκειας του ανά καθεμία εκ των διαδικασιών προϋπολογισμού, για την κάλυψη του κόστους εκπαίδευσης, μαζί με κάθε άλλο κονδύλι εργατικού και ασφαλιστικού και διοικητικού κόστους, κρατήσεων και αναλωσίμων, οι ισχυρισμοί αυτοί προβάλλονται απαραδέκτως, αφενός, διότι όπως ήδη αναφέρθηκε στη σκ. 2 ανωτέρω, ναι μεν η ΑΕΠΠ είναι νυν αρμόδια, ακριβώς καθ' ο μέρος η προσφυγή αφορά τη μη δημοπράτηση του συμβατικού αντικειμένου δια μίας διαδικασίας, ούτως υπερβαίνουσας το όριο των 60.000 ευρώ άνευ ΦΠΑ, όχι όμως και για την εξέταση επιμέρους πλημμελειών και

ελλείψεων καθεμίας εκ των διακηρύξεων, οι οποίες εμπίπτουν στην αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ όχι αυτοτελώς, αλλά ως ένα ενιαίο σύνολο προσβαλλόμενων πράξεων που κατέτειναν στη μη ενιαία ανάθεση του αθροιστικού συμβατικού αντικείμενου, αφετέρου, λόγω ελλείψεως ενεστώτος εννόμου συμφέροντος, αφού δεδομένου πως εν τέλει, και οι τρεις ως άνω διακηρύξεις αφορούν ένα αντικείμενο που δύναται να δημοπρατηθεί μόνο ενιαία σε τμήματα ή μη, πάντως δια μίας διαδικασίας, δεν δύναται να εξετασθεί προληπτικά και προκαταβολικά, ο όλως υποθετικός προϋπολογισμός και εκτιμώμενη αξία, μιας άλλης σύμβασης από τις προδιαγραφόμενες με τους νυν επιμέρους και διακριτούς προϋπολογισμούς, που θα δημοπρατηθεί με μια τυχόν μελλοντική διαδικασία, ενώ άλλωστε δεν είναι καν εκ των προτέρων γνωστό και βέβαιο το αντικείμενο των αναγκών στις οποίες θα συνίσταται η ως άνω διάφορη, των επιμέρους νυν δημοπρατήσεων, μελλοντική διαδικασία και άρα, ούτε το ελάχιστο εύλογο κόστος της οικείας υπό ανάθεση δι' αυτής σύμβασης. Άρα, κατ' αποδοχή της πρώτης προσφυγής, πρέπει να ακυρωθούν και οι 3 ως άνω διαδικασίες και διακηρύξεις ως κατατέμνουσες παρανόμως το όμοιο συμβατικό αντικείμενο που έπρεπε να δημοπρατηθεί σε μία ενιαία διαδικασία, ακόμη δε, κατά διακριτική ευχέρεια του αναθέτοντος και με επιμερισμό σε τμήματα, πάντως στο πλαίσιο της ίδιας κοινής διαδικασίας.

4. Επειδή, όσον αφορά τις δύο έτερες προσφυγές, έκαστη εξ αυτών στρέφεται κατά επιμέρους αυτοτελούς διαδικασίας εκ των 3 ανωτέρω ήδη προσβληθεισών δια της πρώτης και ήδη, δεκτής εν όλω, προδικαστικής προσφυγής. Ασχέτως δε της ούτως ή άλλως ακύρωσης και των 3 ανωτέρω διακηρύξεων και διαδικασιών στο πλαίσιο εξέτασης της πρώτης προσφυγής, σύμφωνα ακριβώς με όσα ήδη αναφέρθηκαν στην ανωτέρω σκ. 2 και δη, όσον αφορά το παραδεκτό της πρώτης προσφυγής, οι δύο έτερες προσφυγές ασκούνται απαραδέκτως και είναι ούτως απορριπτέες. Τούτο, αφενός λόγω της αρχής της άπαξ ασκήσεως του διοικητικού βοηθήματος της ενδικοφανούς χαρακτήρα, προδικαστικής προσφυγής (Απόφαση ΑΕΠΠ 302/2018, βλ. ΣΤΕ 134/2009 και πρβλ. και 3259/1998), καθώς οι δύο έτερες προσφυγές δεν προσβάλλουν παρά τις ίδιες πράξεις και διαδικασίες που προσβλήθηκαν με την

πρώτη προσφυγή και μάλιστα με ακριβώς τους ίδιους λόγους, αιτιάσεις και ισχυρισμούς, ασχέτως της δια των δύο έτερων προσφυγών, συμπροσβολής και της καθ' έκαστη επιμέρους διακήρυξη, επιμέρους πράξης του αναθέτοντος δια της οποίας αποφάσισε την προκήρυξη της οικείας επιμέρους διαδικασίας, η οποία άλλωστε βάλλεται άνευ εννόμου συμφέροντος, καθώς ούτως ή άλλως, υλοποιήθηκε δια της οικείας ήδη συμπροσβληθείσας επιμέρους κανονιστικής πράξης διακήρυξης της κάθε επιμέρους διαδικασίας, χωρίς άλλωστε ο προσφεύγων να προβάλλει οιαδήποτε ειδικότερη βλάβη του από την επιμέρους πράξη δια της οποίας αποφασίστηκε να προκηρυχθεί η επιμέρους διαδικασία, το σύνολο δε των ισχυρισμών του αφορούν αυτές καθαυτές τις επιμέρους διακηρύξεις ούτως ή άλλως. Αφετέρου, ούτως ή άλλως, θεωρούμενες αυτοτελώς οι παραπάνω επιμέρους διακηρύξεις, εκάστη εκ των οποίων δεν υπερβαίνει το όριο των 60.000 ευρώ, δεν δύνανται να προσβληθούν παραδεκτά ενώπιον της ΑΕΠΠ, ένεκα αναρμοδιότητας της τελευταίας για να τις εξετάσει, ακριβώς διότι το αντικείμενο προσβολής στην περίπτωση προσφυγής κατά επιμέρους διακήρυξης κάτω του ως άνω ορίου και δη, ασχέτως του νομικού ερείσματος των αιτιάσεων του προσφεύγοντος, δεν δύναται να επεκταθεί σε άλλα αντικείμενα που προκηρύσσονται δι' αυτοτελών πλην μη προσβληθεισών (δια της ίδιας προσφυγής) διακηρύξεων και άρα, αναγκαία παραμένει ως αυτό που προκηρύχθηκε δια της αποκλειστικώς προσβαλλομένης διακήρυξης, ήτοι αξίας κάτω του προσδιορίζοντος την αρμοδιότητα της ΑΕΠΠ, ορίου. Ουδόλως τούτο μεταβάλλεται από το γεγονός πως ο προσφεύγων προσβάλλει μεταξύ άλλων, δια των δύο έτερων προσφυγών του, τις αντίστοιχες επιμέρους, καθ' έκαστη προσφυγή, διακηρύξεις, μεταξύ άλλων επικαλούμενος ότι η ανά προσφυγή ειδικώς και αποκλειστικώς προσβαλλομένη, συνιστά αποτέλεσμα ή και μέσο κατάτμησης ενιαίας διαδικασίας, αφού τούτος ο ισχυρισμός αφενός δεν δύναται να μεταβάλλει το αντικείμενο της προσβολής που αναγκαία περιορίζεται στο οριζόμενο εκ της ανά προσφυγή, προσβαλλομένης, αντικείμενο, αφετέρου, δεν συνέχεται με αυτή καθαυτή την ανά προσφυγή προσβαλλομένη, αλλά με τις πλείονες επιμέρους διακηρύξεις, οι οποίες ομού και συνδυαστικά και όχι αυτοτελώς και απομονωμένα η μία από την άλλη, συγκροτούν την κατάτμηση

του εκ του ιδίου του προσφεύγοντος επικαλούμενου (και βασίμως, κατά την πρώτη προσφυγή), ως ενιαίου αντικειμένου, το οποίο ορίζεται ως αυτό που προκύπτει εκ του συνδυασμού των πλειόνων διακηρύξεων και όχι από το απομονωμένο επιμέρους αντικείμενο μίας εξ αυτών. Συνεπώς, η δεύτερη και η τρίτη προσφυγή, πρέπει να απορριφθούν.

5. Επειδή, συνεπεία των ανωτέρω, πρέπει να γίνει δεκτή η πρώτη Προδικαστική Προσφυγή. Να ακυρωθούν οι δια της πρώτης προσφυγής τρεις προσβαλλόμενες πράξεις. Να απορριφθούν η δεύτερη και η τρίτη Προδικαστικές Προσφυγές.

5. Επειδή, ύστερα από την αμέσως προηγούμενη σκέψη πρέπει να επιστραφεί το παράβολο με αρ. «...» και ποσού 830,00 ευρώ και να καταπέσουν τα παράβολα με αρ. «...» και ποσού 600,00 ευρώ και με αρ. «...» και ποσού 600,00 ευρώ.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται την πρώτη Προδικαστική Προσφυγή.

Απορρίπτει τη δεύτερη και τρίτη Προδικαστικές Προσφυγές.

Ακυρώνει τις με αρ. "...", "...", και "..." διακηρύξεις συνοπτικών διαγωνισμών του αναθέτοντος, αντιστοίχως για την "...", την "...", και την "...".

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου με αρ. «...» και ποσού 830,00 ευρώ και την κατάπτωση των παραβόλων με αρ. «...» και ποσού 600,00 ευρώ και με αρ. «...» και ποσού 600,00 ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 4-12-2020 και εκδόθηκε αυθημερόν.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΩΚΟΣ

ΞΕΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ